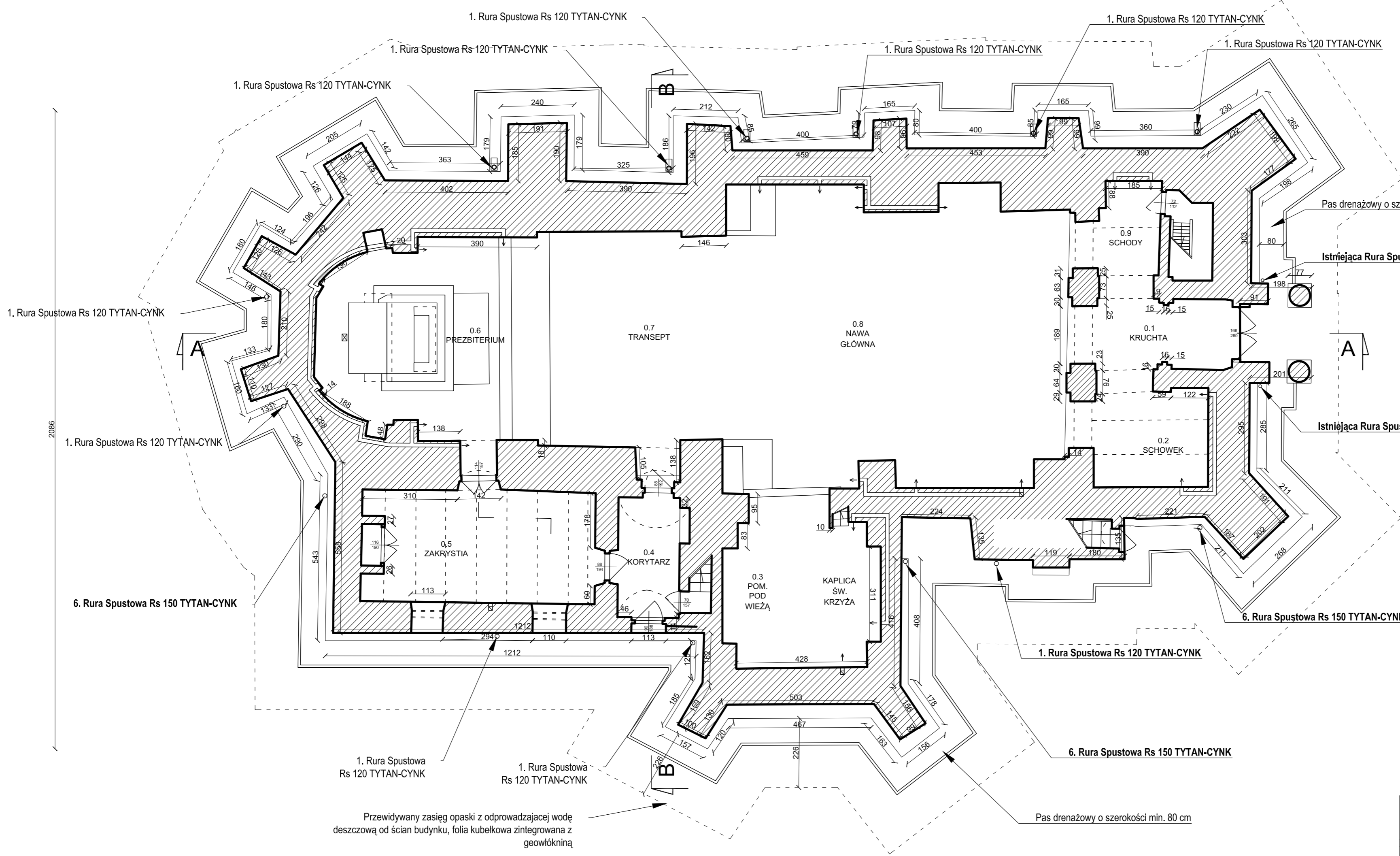

PRACE PRZY FUNDAMENTACH KOŚCIOŁA

Na etapie wykonawczym, po wykonaniu odkrywek, podczas komisji konserwatorskiej zostanie podjęta decyzja o zakresie i rodzaju zastosowanej technologii zabezpieczenia przeciwlądziowego ścian fundamentowych w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

- Skucie i usunięcie pozostałości betonowej opaski okalającej mury oraz usunięcie warstwy istniejącego podłoża w obrębie murów fundamentów, usunięcie ziemi. Prace należy wykonywać odcinkowo w jednorazowych odcinkach nie dłuższych niż 2 m i do głębokości wskazanej przez uprawnionego konstruktora, kierownika budowy / inspektora nadzoru.
- Oczyszczenie powierzchni licia fundamentów z pozostałości ziemi, luźnych naswarstw i zdegradowanych spoin.
- Wykonanie naprawy w obrębie fug fundamentów. Fugę w murze kamiennym fundamentu dopuszcza się wykonać tylko w przypadku rozpoznania oryginalnej jej obecności. Wykonanie napraw w obrębie fug fundamentów zaprawą możliwie maksymalnie zbliżoną do oryginalnej. Między kamieniami zostanie wprowadzona zaprawa wapienna wzmocniona niewielkimi przemieszkami hydraulicznymi w postaci puzzalony, w cegle czysto wapienne lub z niewielką przemieszką puzzalony. Proporcje do uzgodnienia na etapie wykonawczym z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.
- Wykonanie uzupełnień ubytków muru w obrębie ścian fundamentowych, przemurowania z użyciem mrozodpornej zaprawy trawasowej.
- Wykonanie izolacji pionowej ścian fundamentowych poprzez zabezpieczenie powierzchni mineralnym materiałem słabym, powłokowym i uszczelniającym np. KEIM Porosan-Dichtungsschlämme do uzgodnienia na etapie wykonawczym.
- Wykonanie antyfiltracyjnej, antycyrsieniowej osłony powierzchni licia fundamentu, warstwą folii ochronno-drenażowej. Zastosować matę drenażową zintegrowaną z geowłókniną o szerokości 3m. Folie montować do ścian fundamentowych budynku powyżej poziomu gruntu. Folie wyrwać na głębokości ok 50 cm na zewnątrz od ścian fundamentowych ze spadkiem od murów na zewnątrz. Folia stworzy poziomy pas o szerokości ok 2,5m oddający grunt drenażowy od ścian fundamentowych. Przeszłość pomiędzy folią a włókniną stanowi bezpieczny drenaż który umożliwi odsunięcie wód deszczowych od ścian budynku. Folia zapewni izolację przeciwną w układzie pionowym jak i poziomym oraz pozwoli szybko odprowadzić nadmiar wody deszczowej od ścian fundamentowych oraz zabezpieczy przed uszkodzeniami mechanicznymi jak i stanowiąc dodatkową barierę przed wilgocią. Zastosować folię kubelkową, np.: GREENFORD Drain, która jest przystosowana do stanowiąc drenaż poziomy i nadaje się do lekkich obciążeń ze względu na swoje parametry mechaniczno fizyczne - takie jak ciągi pieszne itp. Dla zwiększenia szczelności połączenia folii użyć taśmy butylowej.
- Przeprowadzenie reprofiliacji terenu, ułożenie podłoża z zagęszczonych warstw żwiru i zabezpieczenie przepuszczalności warstw geowłókniną.
- Wykonanie opaski ze żwiru z uwagą na przewietrzanie murów, uniemożliwienie działania wody odpryskowej, przy zachowaniu spadku gruntu od murów o szerokości minimum 80 cm.

Pas drenażowy o szerokości min. 80 cm

Istniejąca Rura Spustowa Rs 100 do pozostawienia

Istniejąca Rura Spustowa Rs 100 do pozostawienia

ZESTAWIENIE POWIERZCHNI:

NR.	POWIERZCHNIA	POLE
0.1	KRUCHTA	15,67
0.2	SCHOWEK	12,70
0.3	POM. POD WIEŻĄ	25,94
0.4	KORYTARZ	9,99
0.5	ZAKRYSTIA	28,21
0.6	PREZBITERIUM	40,11
0.7	TRANSEPT	39,56
0.8	NAWA GŁÓWNA	116,40
0.9	SCHODY	11,19
Razem		299,77 m ²

KONSERWACJA WYPRAW TYNKARSKICH

Prace na zewnątrz-wymiana tynków

- Bez względu na odległość od ścian zewnętrznych, w tym tynków, zarówno z 2003r. jak też z lat 70-tych, oraz różnorodnych zapraw. Skucie starych, zdegradowanych struktur, zawilgoconych i zasolonych tynków; usunięcie kruchych spoin do głębokości ok. 2 cm, oczyszczenie na sucho odsłoniętego licia muru ceglano-głazowego za pomocą szczotki i osuszenie powierzchni wstęgi muru. Po usunięciu tynków należy monitorować procesy zachodzące w murach i czas ich wysychania.
- Usunięcie tynków zewnętrznych poprzedzone będzie wykonaniem odkrywek na gzymsach, w celu rozpoznania czy pod obecnymi warstwami istnieje tynk oryginalny, dla ewentualnego określenia jego składu oraz kokorystki. Zalecane jest ostrożne, ręczne oczyszczenie tynków w partiach gzymsów wieńczących, jak też wokół okien, pozostałych gzymsów i cokoli.
- Ostrożne i delikatne czyszczenie odsłoniętego licia muru ogólnego za pomocą szczotki i osuszenie muru.
- Dezynfekcja powierzchni licia ogólnego preparatem bakterio- i grzybobójczym do czyszczenia i gruntuowania zanieczyszczonych i zagrożonych zanieczyszczeniem biologicznym materiałów budowlanych (np. BFA Remmers, Keim Sikagard 715 W lub analogicznym).
- Przygotowanie podłoża, powierzchni ściany po okresie stabilizacji wilgotnościowej, wzmocnienie preparatem, np. KEIM Spezial-Fixat lub równoważnym.
- Uzupełnienie ubytków cegieł w wstęgi muru, wydotowanie spoin i wyrownanie nierówności tynkiem spełniającym warunki paroprzepuszczalnego tynku wyrównawczego i podkładowego, do wypełniania spoin, wypełniania i wyrownywania ubytków, w cegle zaprawą czysto wapienną lub z minimalną przemieszką puzzalony - proporcje do uzgodnienia na etapie wykonawczym z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. W przypadku głębszych ubytków licia muru wymiana zdegradowanych cegieł na cegły o analogicznych do oryginału właściwościach i wymiarach.
- Proponuje się wykonanie tynków trawasowych na czas schnięcia i odsalania muru. Następnie nałożenie tynków przepuszczających dla pary wodnej, odpornych na niekorzystne działanie czynników atmosferycznych tj. mróz, odpornych na działania soli. Przy rekonstrukcjach tynków zostaną użyte zaprawy czysto wapienne lub wapienne z niewielkim dodatkiem domieszek hydraulicznych w postaci puzzalony. Dopuszcza się stosowanie gotowych mieszanek np. firmy Schwepa, Mapei (seria Antique) lub analogicznych. Nie dopuszcza się użycia tynków z przemieszkami z trawą i cementu portlandzkiego, jako zbyt mało elastycznych i o za wysokiej wytrzymałości mechanicznej. Zabezpieczenie wyprowadzeń tylnych w miejscach szczególnie narażonych na opady atmosferyczne, hydroizolacja preparatem np.: KEIM Silangrund lub analogicznym, przed aplikacją plenszej warstwy farby. Wykonanie powłok malarskich powierzchni wyprowadzeń tylnych ścian zewnętrznych farbą krzemionkową, np. KEIM Solisil lub analogiczną, malowanie zgodnie z instrukcją kokorystki. Tynk zgodny z charakterem oryginalny należy wykonać z tynku, aby osiągnąć lekko nierówną fakturę charakterystyczną dla wyprowadzeń historycznych. Odbiorzenie tradycyjnego sposobu wykończenia powierzchni ścian z uwytkowanym ziarnem wypełnicza jest niezwykle istotne. Zbyt gładkie wykończenie w charakterze gładzi jest niezgodne z technikami budowlanymi z czasów powstania kościoła, po pomalowaniu daje zbyt gładką jednolitą powierzchnię na której widocznie zabrudzenia i mikro uszkodzenia. Na tradycyjnych tynkach błyszczących światło ułoża się miękko, a ich powierzchnia jest lekko zrobakowana poprzez delikatne światłocienie uwytkowanych ziaren co daje piękny efekt wizualny. Tynk także także szlachetnie się starzeje. Kokorystki tynków, jak i fakturę wierzchniej warstwy tynków należy uzgodnić z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Przy projektowaniu należy pamiętać, że kokorystka oryginalna nie zachowała się, ze względu na wielokrotne wymiany tynków zewnętrznych w obiekcie. Dopuszczalne jest zastosowanie kokorystki elewacji z palety KEIM Exclusiv 9078, która nawiązuje do istniejącej kokorystki elewacji, a detale architektoniczne i gzymsy z palety KEIM Exclusiv 9870 (99.5% Granitowa biel), lub równoważnym farbami o zbliżonej kokorystce, w uzgodnieniu z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Nałożenie tynku należy zaopatrzyć środkami gruntującymi o działaniu hydrofobizującym i wzmacniającym, który ochroni powłokę barwną przed wnikaniem wilgoci i substancji szkodliwych rozpuszczalnych w wodzie, poprzez gruntuowanie preparatem krzemionkowym np. Keim Spezial-Fixat lub Keim Prosil Verdunnung lub analogicznym.
- Należy liczyć się z faktem, że ustalanie wilgotności ścian (osuszenie budynku), nawet po wykonaniu prawidłowej izolacji fundamentów, uregulowaniu odprowadzania wody opadowej i wymiarze tynków na paroprzepuszczalność może być rozciągane w czasie a odsychaniu może towarzyszyć powstawanie kolejnych wykwitów solnych.
- Po wykonaniu prac należy systematycznie przeprowadzać kontrole stanu obiektu, zwłaszcza w zakresie izolacji.

archiside studio architektoniczno-graficzne Artur Borkowicz
 87-100 Toruń, ul. Legionów 127/41
 e-mail: studio@archiside.com.pl, tel. 698 681 071

nazwa inwestora i adres
 PARAFIA PW. ŚW. ROCHA
 UL. MARSZAŁKA J. PIŁSUDSKIEGO 10, 09-132 CIEKSYN.
 nazwa inwestycji

Remont elewacji i dachu kościoła pw. Św. Doroty w Ciekosynie
 adres inwestycji
 ul. Marszałka J. Piłsudskiego 10, 09-132 Ciekosyn, dz. nr 208/2, obr. Ciekosyn
 tytuł rysunku skala

RZUT PARTERU 1:100

branża: ARCHITEKTURA	opracował:	nr uprawnień:	podpis:
	mgr inż. arch. Artur Borkowicz	UPRAWNIENIA BUDOWLANE w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń nr AKP/OKP/2015, KPOIA RP nr KP-0294	
branża: ARCHITEKTURA	sprawdziła:	nr uprawnień:	podpis:
	mgr inż. arch. Joanna Lipska	UPRAWNIENIA BUDOWLANE w specjalności architektonicznej do projektowania bez ograniczeń nr 2/KP/OKP/2015 KPOIA RP nr KP-0293	
	stadium	data	nr rysunku
PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY	LISTOPAD 2022		A.01
prawa autorskie zastrzeżone			